

Sygn. akt III KK 228/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSA del. do SN Jacek Błaszczyk

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy,
w sprawie M. N.

skazanego z art. 91 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 5 lutego 2013 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na niekorzyść skazanego -
od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 23 lutego 2012 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 16 sierpnia 2011 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w O. do
ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

W kasacji szczególnej wywiedzionej 19 czerwca 2012 r. od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 23 lutego 2012 r. zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 16 sierpnia 2011 r. Prokurator Generalny sformułował zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa karnego materialnego – art. 91 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r., Nr

156, poz. 1118 j.t. ze zm.), polegającego na orzeczeniu wobec skazanego M. N. kary grzywny w wysokości 30 stawek dziennych, to jest poniżej granicy ustawowego zagrożenia.

Zaskarżając ten wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść skazanego, wniósł o uchylenie go w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w O. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zmieniając wyrok Sądu Rejonowego w O. w części dotyczącej skazania M. N. za przestępstwo zakwalifikowane z art. 91 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, Sąd Okręgowy złagodził orzeczoną wobec oskarżonego karę grzywny do 30 stawek dziennych. Postępując w opisany sposób, naruszył w sposób rażący prawo materialne, ponieważ orzekł karę grzywny poniżej ustawowego zagrożenia przewidzianego sankcją tego przepisu, który obok kar ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku przewiduje karę grzywny w wysokości nie mniejszej niż 100 stawek dziennych. Nie ulega przy tym wątpliwości, że owo naruszenie miało istotny wpływ na treść wyroku.

W zaistniałej sytuacji sformułowany w kasacji zarzut oraz zawarty w niej wniosek okazały się trafne i dlatego należało orzec jak na wstępie, natomiast – wobec oczywistości naruszenia – formułowanie wskazań co do dalszego postępowania wydaje się zbędne.